

Како свадба тамо не сториле.“
Си стана'е отъ ладна ме'ана
Си зедо'е Секула Детенце,
Защо бѣше лично и мало'о,
Секула-го не'еста сторїе,
Отидо'е во Нѣмечка земя.
Съ спуш'а цѣрни-не Арапи,
Да имъ грабѣтъ 'уба'а не'еста.
Не'еста-та тїе имъ дадо'е;
Съ собра'е многу калабалокъ,
Отидо'е не'еста да барѣтъ,
Да барае'тъ кѣ имъ ѣх однесо'е,
Отидо'е тїе на ненадешъ
И фатїе тога да 'и колѣтъ;
До колена кѣрва направїе
Исеко'е цѣрни-те Арапи,
Баремъ еденъ не си оста'е.
Го зедо'е Секула Детенце,
Отидо'е назодъ при Кралица.
Що имъ даде голема пещежа,
Що имъ даде деветъ кули азно,
И 'и дѣржа токму три месеци,
Да ядеетъ тїе да пїеетъ.

— ❖ —
127.

Марко кумъ.

Съ собрале Крале'и, Бане'и,
Съ собрале на ладна ме'ана,
Вино пїетъ, мушафере чинѣтъ, —
Ког' да клайме кралче надъ крале'а.
Съ отго'ри Марко Кралевике;
„Да го клайме Митре сиромашецъ,
Защо иматъ уба'а не'еста,
Защо ми ѣ умна и разумна.“
Го викна'а Митре сиромашецъ: —
„Ке те клайме кралца надъ крале'а,
Ти прелегашъ кралца да ни бидишъ.
Нарѣчай тѣ на млада Митре'йца,